

***Рок за подношење захтева за накнаду трошкова поступка
(Члан 262. став 2. у вези члана 224. став 3. Законика о кривичном поступку
„Службени гласник РС“, број 72 од 28. септембра 2011. године)***

Рок у трајању од једне године за подношење захтева за накнаду трошкова поступка, тече од „дана у који пада догађај“ одређен законом као почетак рачуњања рока, а то је дан наступања правноснажности пресуде или решења које одговара пресуди.

Из образложења:

„Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење ... одбачен је захтев окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка, поднет преко браниоца као неблагоприятан, а затим је решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине решења и врати предмет на поновно одлучивање, или да преиначи у целини оспорена решења и призна право из поднетог захтева.

У захтеву браниоца окривљеног истакнута је повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, а из образложења захтева произилази да се односи на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, која је прописана одредбом члана 485. став 4. ЗКП, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то јест да је одлуком о трошковима кривичног поступка суд неправилно применио одредбе из члана 224. став 1, 2. и 3. и члана 262. став 2. Законика о кривичном поступку, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Одредбом члана 441. став 4. ЗКП прописано је да одлука о трошковима кривичног поступка може се побијати ако је суд овом одлуком повредио законске одредбе, као и због тога што је суд погрешно изрекао или није изрекао одлуку о ослобађању оптуженог од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка.

По оцени Врховног касационог суда побијаним решењима првостепени и другостепени суд није учинио повреду из члана 441. став 4. ЗКП. Ово са разлога што и по оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак првостепеног и другостепеног суда да је захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка неблагоприятан, с обзиром да је поднет након истека једногодишњег рока од правноснажности пресуде.

У процесној ситуацији када се о трошковима поступка одлучује посебним решењем, према члану 262. став 2. ЗКП подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења које одговара пресуди, у којима је између осталог одлучено ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Истина је да је бранилац окривљеног опредељени захтев за накнаду трошкова поднео у року од једне године од када је окривљеном достављена другостепена правноснажна пресуда.

По ставу Врховног касационог суда рок за подношење захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, у смислу члана 262. став 2. ЗКП, за окривљеног је почео да тече дана када је донета другостепена пресуда и истекао је након једне године.

Ово стога што се у смислу члана 224. став 1. ЗКП тај рок не може продужавати, а по ставу 3. члана 224. ЗКП почетак рачунања рока, алтернативно је прописан као час или дан када је достављање или саопштење извршено, односно као дан у који пада догађај од када треба рачунати трајање рока.

Рок прописан у члану 262. став 2. ЗКП у трајању од једне године за подношење захтева за накнаду трошкова поступка, тече од „дана у који пада догађај“ одређен законом као почетак рачунања рока, а то је дан наступања правноснажности пресуде или решења које одговара пресуди, а не од дана достављања странкама, како се то неосновано истиче у захтеву браниоца окривљеног.

Стога је дан уручења другостепене пресуде окривљеном ирелевантан за рачунање поменутог рока.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона на коју се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.“

(Сентенца утврђена на седници Кривичног одељења 23. децембра 2013. године)